

[Oluf Pædersen.]

Gaardejers Indkomst til 37 000 Kr. trods det, at Gennemsnitsindkomsten for danske Bønder var 4 600 Kr. — altsaa Gennemsnitsindkomsten for Bønder i al Almindelighed. Men denne Mand mener man altsaa har haft en Merindkomst paa 14 000 Kr. til Trods for, at Tallene for dette Aar fra Landøkonomisk Driftsbureau viser en Nedgang i Landbrugets Nettoindtægt fra 281 til 236. Det er paa dette Grundlag, man kommer og kræver, at Manden skal efterbetale 2 476 Kr., trods det, at man maa indrømme, at vedkommende for andre Aar, som ogsaa var med, da Sagen var for Landsretten, har betalt 2 000 Kr. for meget, og dette Beløb vil man ikke trække fra, men man kommer og kræver de 2 476 Kr. Jeg mener, at dette er en ganske uanstændig Maade at behandle en Skatteyder paa, og jeg vil have Lov at stille det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister: Vil Finansministeren, hvis Fogedkendelsen appelleres til Højesteret, give Tilsagn om, at Sagens Realitet maa behandles, hvilket Kammeradvokaten hidtil har modsat sig, og at Statskassen vil nøjes med det Beløb, som Højesteret vil tilkende Statskassen?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Maa jeg over for den højtærede Udenrigsminister gøre opmærksom paa, at naar jeg fremhævede, at Tyskland ønsker at aftage mere nu end før, og at man er villig til at betale en Pris for vore Varer, der er tilfredsstillende for os, at vi derigenem vil faa en fast Faktor mere, og at vi maa være medbestemmende med Hensyn til de Varer, der skal aftages som Modydelse, samt at man vil levere Varerne til konkurrencedygtige Priser og tilpasset til vort Marked, saa er dette Udtalelser, der er fremsat fra officiel tysk Side. Disse Udtalelser kan kun blive til Nytte for den danske Handelsdelegation ved de endelige Traktatforhandlinger, og ikke det modsatte. Tilsagnet er baade fra dansk og fra tysk Side nedskrevet med det samme, og skulde den officielle tyske Handelsdelegation indtage en anden Stilling, saa vil den danske Delegation være berettiget til over for Modparten at henvide til disse Udtalelser og derved drage sig dem til Fordel. Som bekendt er der i Tyskland kun een Mening, og det er utænkeligt, at to officielle tyske Delegationer skulde indtage modsatte Standpunkter i dette Spørgsmaal. Heller ikke

den højtærede Udenrigsminister har antydet, at Tyskerne hidtil har prøvet at gaa fra deres Ord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Næstefter over for den højtærede Minister for offentlige Arbejder at bemærke, at jeg synes, det haster med, at Tjenestemændene i Statsbaneetaten bliver fritaget for at have en Særstilling, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Statsminister.

Jeg vil da først slaa fast, at Socialdemokratiet altsaa nu benægter, at dette, at de kom til Magten, vil være ensbetydende med, at Arbejdsløsheden holder op. Jeg kan ikke i Øjeblikket dokumentere tidligere Udtalelser i denne Retning, men jeg har hørt dem for Aar tilbage paa Møder. Imidlertid, det kommer vi nok ud over, men det er dog interessant, at Socialdemokratiet i hvert Fald nu erkender, at med dets Styre følger ikke, at Arbejdsløsheden holder op. Vi vil jo alle gøre, hvad vi formaar, for at der kan være saa lidt Arbejdsløshed som muligt. Men hvis man nu i Situationen vil sige: Har ikke det, vi har udrettet, vist, at vi kan bringe Arbejdsløsheden ned? — ja, saa maa jeg dertil sige, at hvis man har udrettet noget i den Retning, saa er det gennem Beskyttelse af de danske Erhverv over for Udlandet. Men hvem var det, der gennem Aar kaldte paa denne Beskyttelse og imod Socialdemokratiets Indstilling? Var det ikke Det konservative Folkeparti, derigennem at vi krævede Toldbeskyttelse? Ingen vil sikkert kunne benægte det.

Maa jeg saa i øvrigt konstatere af den højtærede Statsministers Udtalelser, at han er blevet klar over, at jeg staar her som Tjenestemændenes Talsmand, og deri har han Ret. Men naar han vil hævde, at det, man lavede i 1927, var noget forfærdeligt, saa var det dog ikke mere forfærdeligt end dette, at Socialdemokratiet har opretholdt det, der var forfærdeligt, nemlig at man strøg, om jeg saa maa sige, tre Perioder med Hensyn til Stigning. Men den højtærede Statsminister glemmer helt, at den nuværende Regering har gjort noget, som ingen anden tidligere Regering har gjort, nemlig ved en politisk Handling — det, som den højtærede Statsminister betegnede som et politisk Bedrag — nedskære Kronen, noget, der ogsaa har nedsat Tjenestemændenes Løn. Jeg maa derfor hævde, at naar Socialdemokratiet og Statsministeren som